

تروریسم و سلاحهای کشتار جمعی

مذاکرات ایران و آژانس انرژی اتمی آغاز شد

بی بی سی - شنبه 26 مهر 1382 - 18 اکتبر 2003

نمایندگان دولت ایران و آژانس بین المللی انرژی اتمی - وابسته به سازمان ملل متحد - مذاکرات خود را در زمینه رفع اختلاف نظر دو طرف پیرامون برنامه های هسته ای جمهوری اسلامی آغاز کرده اند. علی اکبر صالحی، نماینده ایران در آژانس بین المللی انرژی اتمی، ضمن اعلام این خبر، اظهار نظر کرده است که وی نسبت به نتایج این مذاکرات خوشبین است و در عین حال افزوده است که احتمالاً این گفتگوها چندین روز به طول خواهد انجامید.

آژانس بین المللی انرژی اتمی تا آخر ماه اکتبر به ایران مهلت داده است تا محتوای قطعنامه شورای حکام این آژانس را بپذیرد.

در این قطعنامه از ایران خواسته شده است برنامه غنی سازی اورانیوم را متوقف کند و ضمن شفافیت بیشتر در فعالیت های هسته ای خود، به پروتکل الحاقی به پیمان منع گسترش جنگ افزارهای هسته ای بپیوندد.

ایران از جمله امضا کنندگان این پیمان است و پیوستن به پروتکل الحاقی به بازرسان آژانس بین المللی انرژی اتمی اجازه خواهد داد به نظارت گسترده تر بر برنامه های هسته ای جمهوری اسلامی، از جمله بازدیدهای سرزده از محل هایی که دولت رسماً به اطلاع آژانس نمی رساند، مبادرت ورزند.

روز جمعه، 17 اکتبر، محمد خاتمی، رئیس جمهوری ایران، تکرار کرد که ایران دارای تسلیحات هسته ای نیست و در صدد دستیابی به چنین تسلیحاتی هم بر نخواهد آمد.

با اینهمه، آمریکا همواره ایران را متهم کرده است که برنامه های محرمانه ای را برای تولید جنگ افزارهای هسته ای در دست اجرا دارد و در باره صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای جمهوری اسلامی ابراز تردید کرده است.

در ماه های اخیر، ایران تحت فشار فزاینده خارجی قرار داشته تا در مورد برنامه های هسته ای خود با شفافیت بیشتری عمل کند.

جلوگیری از مداخله شورای امنیت

از جمله آژانس بین المللی انرژی اتمی و تعدادی از کشورهای غربی از ایران خواسته اند پروتکل الحاقی را امضا کند.

در صورتی که ایران تا پایان مهلت اعلام شده از سوی شورای حکام آژانس بین المللی با مفاد قطعنامه شورا موافقت نکند، این احتمال وجود دارد که موضوع تخلف ایران به شورای امنیت سازمان ملل متحد ارجاع شود.

در چنین صورتی، اعضای شورا، به خصوص ایالات متحده، می توانند خواستار آن شوند که ایران به دلیل نقض تعهدات خود در چارچوب پیمان منع گسترش تسلیحات هسته ای در معرض تحریم های سیاسی و اقتصادی بین المللی قرار گیرد.

مواجهه با احتمال وضع چنین تحریم هایی بی تردید عاملی مهم در تعیین سیاست ایران در قبال قطعنامه شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی خواهد بود.

در جدیدترین اظهار نظر در مورد امکان ارجاع مورد ایران به شورای امنیت، محسن میردامادی، رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ایران بر جلوگیری از چنین اقدامی تأکید کرده و گفته است که "موضوع ایران نباید در شورای امنیت سازمان ملل متحد مطرح شود."

خبرگزاری دانشجویان ایران - ایسنا - از قول آقای میردامادی گزارش کرده است که گفته "ایران آماده است به منظور جلوگیری از مطرح شدن برنامه های هسته ای اش در شورای امنیت سازمان ملل،

تعداد بیشتری از پایگاه های نظامی اش را به روی بازرسان آژانس بین المللی انرژی اتمی بگشاید." وی تأکید کرده است که گرچه ایران اجباری ندارد که پایگاه هایی را که از سوی آژانس به ثبت نرسیده است به روی بازرسان بگشاید اما مقامات ایرانی در فضایی از شفافیت کار می کنند.

به گزارش ایسنا، آقای میردامادی گفته است که "ایران به طور قطع نمی خواهد جوامع بین المللی از پایگاه های نظامی اش بازدید کنند اما از سوی دیگر، اقدام شورای امنیت را نیز نمی خواهیم."

آقای میردامادی اظهار نظر کرده است که "اگر با اجازه دادن به بازرسان برای بازرسی از پایگاه های نظامی مان مشکل حل می شود، پس این کار را انجام دهیم."

نگرانی مقامات ایرانی از ارجاع موضوع فعالیت های هسته ای این کشور به شورای امنیت بی جا نیست. نه تنها تعدادی از کشورهای غربی از قطعنامه شورای حکام آژانس بین المللی حمایت کردند و خواستار پیوستن ایران به پروتکل الحاقی شده اند، بلکه روسیه، که شریک اصلی ایران در طرح ایجاد نیروگاه هسته ای بوشهر است نیز از جمهوری اسلامی خواسته با آژانس بین المللی به طور کامل همکاری کند.

شیرین عبادی، برنده جایزه صلح نوبل

عبادی بر لزوم اتحاد و اتفاق گروه‌های مختلف برای ساختن کشورمان تاکید کرد.
شنبه 26 مهر 1382 - 18 اکتبر 2003

شیرین عبادی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) اظهار داشت: من امیدوارم که هرچه زودتر زندانیان سیاسی آزاد شوند؛ همگی باید متحد و متفق و دست در دست یکدیگر از هر گروه و دسته و طرز تفکری که هستیم، به فکر ساختن کشور و ایرانمان باشیم. وی در ادامه گفت: در این زمینه وکلای ملی مذهبی که عضو کانون مدافعان حقوق بشر هستند، اعلام نظر کردند و امیدوارم که به نظر آنان توجه شود. اعضای کانون در این زمینه به کرات اعلام موضع کرده و حرف‌های من در این زمینه همان مواضع کانون مدافعان است. عبادی بر روشن شدن وضعیت پرونده‌ی ملی مذهبی‌ها تاکید کرد. وی با اشاره به مشکلات اجرایی برای احقاق حقوق کودکان در ایران، خاطرنشان کرد: یکی از کمبودهای اجرایی، در زمینه‌ی حقوق کودک، کمبود محل نگهداری برای کودکان بی‌سرپرست و کودکان فراری از خانواده است؛ ما نیاز به اماکنی داریم که کودکان فراری و بی‌سرپرست به شیوه‌ای شبیه خانواده و به دور از انضباط‌های شدید اداری نگهداری شوند. عبادی همچنین با اظهار امیدواری نسبت به بهبود وضعیت حقوقی زنان در ایران، گفت: امیدوارم بیمه در کشور ما هم برای زنان بیوه و سرپرست خانوار و نیز برای بیکاران و در نهایت برای کلیه‌ی اقشار جامعه فراگیر شود. انتهای پیام

شیرین عبادی، برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل تاسیس کمیته‌ای با عنوان حقوق بشر در کانون وکلای دادگستری مرکز را خواستار شد.

شنبه 26 مهر 1382 - 18 اکتبر 2003

به گزارش خبرنگار حقوقی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) شیرین عبادی که امروز در کانون وکلا حضور یافته بود، در دیدار با اعضای هیات مدیره‌ی این کانون با خیر مقدم و استقبال کشاورز، رییس کانون و دیگر اعضای هیات مدیره رو به رو شد. عبادی قبلاً گفته بود که تمایل دارد اولین جایی که به طور رسمی می‌رود، کانون وکلا باشد. کشاورز در این جلسه با ابراز خرسندی از اهدای این جایزه به شیرین عبادی گفت: ما متأسفیم که این استقبال آن‌چنان که باید در کشور صورت نگرفت و شما شایسته‌ی استقبالی بیش از این بودید. وی با بیان این‌که خانم عبادی به لحاظ سابقه‌ی قضایی و وکالتی خود عضوی از خانواده‌ی بزرگ حقوقدانان است، گفت: ما انتظار داریم که این اتفاق نیز باعث استمرار ارتباط خانم عبادی با کانون شود. ما نیز قول می‌دهیم که در راه وصول ایشان به اهداف حرفه‌ای‌شان در کنارشان باشیم و در این راه از هیچ هماهنگی‌ای دریغ نخواهیم کرد. به گزارش ایسنا شیرین عبادی نیز در این جلسه خاطرنشان کرد: من همواره کانون وکلا را خانه‌ی خود می‌دانستم. البته قبل از این‌جا دادگستری را خانه‌ی خود می‌دانم. هنوز هم دلم برای راهروهای دادگستری و پرونده‌های پر گرد و غبار آن تنگ است. هرچند خوشبختانه دست روزگار مرا به دامن کانون وکلا انداخت؛ وکلایی که نام نیک آنها در دفاع از محکومان و ستمدیدگان به ثبت رسیده است. وی گفت: کانون وکلا پرونده‌ی مثبتی در حق طلبی دارد. عبادی همچنین از کانون وکلای دادگستری به دلیل پی‌گیری‌ها و حمایت‌هایش در زمانی که او در زندان بوده تشکر کرد.

وی با اظهار تأسف از زندانی بودن ناصر زرافشان وکیل قربانیان قتل‌های زنجیره‌ای، حمایت و پی‌گیری کانون وکلای دادگستری را در محدوده‌ی امکانات قانونی این کانون خواستار شد. عبادی گفت: زرافشان بیش از یک سال است که در زندان به سر می‌برد و این اتفاق حلاوت و شیرینی نوبل را به کام تلخ می‌کند.

وی با ارایه‌ی پیشنهاد تاسیس کمیته‌ی حقوق بشر در کانون وکلا خاطرنشان کرد: کار کردن در کانون وکلا برای من افتخار است و من حاضرم در کمیته‌ی حقوق بشر در صورت تاسیس فعالیت کنم. این وکیل دادگستری افزود: اجازه دهید یک مرجع دادخواهی در خود کانون یعنی در داخل ایران ایجاد شود. ما برای سازمان‌های بین‌المللی احترام خاصی قائلیم اما بگذارید مردم در این‌جا مسایل خود را بگویند و اگر با نقض قانون مواجه شدند در کانون و با توسل به کمیته‌ی حقوق بشر آن تحصن کنند و خواسته‌ی خود را به جای دیگری و نزد سایرین نبرند؛ زیرا همه‌ی اهالی این کانون اهل فن و دانش حقوقی هستند و چه بهتر که مردم اعتراض خود را نزد خودی‌ها مطرح کنند. مسلماً این کمیته در

صورت تاسیس در راستای اجرای عدالت و در محدوده‌ی قوانین مصوب و معتبر کشور فعالیت خواهد کرد.

در ادامه‌ی این نشست، طیرانیان از اعضای هیات مدیره‌ی دوره‌ی قبل کانون وکلا پیشنهاده عضویت افتخاری شیرین عبادی در هیات مدیره‌ی کانون و یا حضور وی در اتحادیه‌ی زیر نظر کانون را مطرح کرد که مقرر شد این موضوعات در جلسات آتی هیات مدیره‌ی کانون به بحث گذارده شود. در این نشست دکتر سید محمود کاشانی از اعضای هیات مدیره نیز مهم‌ترین مشکل موجود ایران را نقش حقوق بشر خواند و گفت: باعث تأسف است که از این لفظ در کشور ما استفاده‌ی ابزاری می‌شود. متأسفانه در ایران مهم‌ترین ناقضان حقوق بشر مدعیان حقوق بشر هستند. وی در ادامه یکی از مصادیق آن را اجرای ماده‌ی 187 برنامه‌ی سوم توسعه خواند و گفت که در آن پذیرفته‌شدگان آزمون‌هایی که دستگاه قضایی برگزار می‌کند، پروانه‌ی وکالت خود را از قوه‌ی قضاییه می‌گیرند و این نقض آشکار حقوق بشر و استفاده‌ی مردم از وکیل مستقل است. این حرکت غیرقانونی از سوی آقای خاتمی و گروه وابسته به ایشان مطرح شد و از طرف آیت‌الله شاهرودی نیز در حال اجراست.

همچنین دکتر حسین آبادی و ریاحی از دیگر اعضای هیات مدیره در تأیید اظهارات کاشانی مبنی بر انتقاد از اجرای ماده‌ی 187 از تلاش‌های مجلس ششم به دلیل 7 بار تصویب مجدد حذف این ماده و مقاومت در برابر تصویب نهایی اجرای ماده‌ی 187 تشکر کردند. شیرین عبادی نیز در تأیید اظهارات حسین آبادی و ریاحی با تشکر از تلاش‌های دوره‌ی ششم مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: جایزه‌ی صلح نوبل تبلور روح عدالت‌خواهی مردم ایران به‌ویژه جامعه‌ی حقوقی است. مردم عدالت را احساس می‌کنند و حقوقدانان عدالت و نحوه‌ی اجرای آن را می‌دانند. مهم‌ترین اصل حقوق بشر دسترسی به یک دادرسی عادلانه است و این امر بدون داشتن یک وکیل مستقل امکان‌پذیر نیست. وی افزود: من نیز از مجلس ششم برای تلاش‌هایی که کرده تشکر می‌کنم. از آغاز مشروطه تا کنون می‌توان این دوره از مجلس را نمود خانه‌ی ملت بودن دانست و این نوید دموکراسی در ایران است. خوشحالم که می‌گویم دموکراسی در ایران خیلی هم در ابتدای راه نیست و مجلس ششم نمودار این دموکراسی است.

عبادی خاطر نشان کرد: البته این بدان معنا نیست که یک مدافع حقوق بشر خود را وارد دستجات سیاسی و بازی قدرت کند. روزی که هر مدافع حقوق بشری داخل قدرت و حاکمیت شود، روز مرگ اوست. مبدا آن روزی برسد که ما به دنبال تابوت خود برویم. طرفداران حقوق بشر باید به دور از منازعات و مخاصمات گروه‌های سیاسی فقط ناظر و نظاره‌گر باشند. برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل امسال، با بیان این‌که جامعه آن‌قدر هم سیاه نیست، گفت: باید سیاه و سفید را با هم دید. سیاه دیدن مسایل به منزله‌ی ناامید کردن مردم است. ما تا آن لحظه که نفس داریم باید از عدالت، آزادی، دموکراسی و حقوق بشر سخن گوئیم و مردم را ناامید نکنیم. انتهای پیام

تحلیل اوضاع ایران و عراق در رسانه های جمعی

روزنامه های تهران: 26 مهر

بی بی سی - شنبه 26 مهر 1382 - 18 اکتبر 2003

روزنامه های اول هفته تهران در صدر اخبار از موفقیت مذاکرات محمد البرادعی با مقامات ایرانی خبر داده و نوشته اند که به دنبال گفتگوهای رییس آژانس بین المللی انرژی اتمی با دبیر شورای عالی امنیت ملی، ایران آماده امضای پروتکل الحاقی می شود. **ایران** روزنامه خبرگزاری جمهوری اسلامی در عنوان بزرگ صفحه اول خود از زبان رییس آژانس بین المللی انرژی اتمی نوشته است ایران ارزش پیوستن به پروتکل را احساس کرده است. **آفتاب یزد** از زبان محمد البرادعی نوشته ایران با موافقت خود را با انجام بازرسی های سخت گیرانه از تاسیسات اتمی خود اعلام داشته است.

انتخاب با چاپ عکسی از دیدار محمد البرادعی با حسن روحانی که هر دو لبخند به لب دارند از زبان دبیر شورای عالی امنیت ملی نوشته ایران آماده است تمام ابهام ها را رفع کند. **یاس نو** در مقاله ای با اشاره به بحرانی که بر سر فعالیت های هسته ای کشور در سیاست خارجی ایران پیش آمده نوشته اگر شاهد شکاف آشکار بین گرایش های اکثر مردم با تصمیم های مختلف هستیم که ادامه این وضع می تواند منافع ملی کشور را به خطر اندازد به آن خاطر است که مجلس و دولت در تصمیم گیری های عمده سهمی ندارند.

علی مزروعی نماینده اصلاح طلب اصفهان در مقاله **یاس نو** بدون اشاره مستقیم به شورای عالی امنیت ملی که سرانجام تصمیم به امضای پروتکل الحاقی در آن جا گرفته شده نوشته نهادها و محافلی در این تصمیم گیری شرکت داشته اند که کمترین نمایندگی از سوی مردم به آن ها داده نشده است.

نویسنده مقاله **یاس نو** در پایان از تصمیم گیرندگان پرسیده آیا وقت آن نرسیده است که تصمیم های عمده درباره منافع ملی به جایگاه اصلی خود در بخش های انتخابی مردم سپرده شود.

جمهوری اسلامی روزنامه صبح در سرمقاله خود برخلاف روزنامه های دیگر مذاکرات البرادعی را در تهران بی اهمیت خوانده و گفته های پیرامون آن را تعارفات معمول دیپلماتیک خوانده و نوشته سازمان بین المللی و رییس آن کاره ای نیستند و تصمیم درباره مسائل هسته ای در جای دیگر گرفته می شود.

به نظر روزنامه **جمهوری اسلامی** ایران در صورتی خواهد توانست از صنعت انرژی هسته ای و حتی تسلیحات اتمی برخوردار باشد که در همه زمینه ها تسلیم اراده آمریکا باشد. روزنامه های تهران با احتیاط از بیانیه تازه اتحادیه اروپا درباره ایران خبر داده و در حاشیه آن به خبر مربوط به سفر احتمالی وزیران خارجه سه کشور بزرگ اروپائی به تهران پرداخته اند. **جمهوری اسلامی، رسالت و کیهان** ضمن انتقاد از بیانیه اتحادیه اروپا و تاکید آن بر نقص حقوق بشر در ایران، آن را نشانه ای بر مداخله کشورهای اروپائی در امور داخلی ایران خوانده و خواستار موضع قاطع دولت در برابر آن شده اند.

روزنامه **جمهوری اسلامی** نوشته لحن بیانیه اروپا چنان مداخله جویانه بود که حتی وزارت امورخارجه که شاگرد ممتاز کلاس خونسردی در جمع وزارتخارجه های جهان است نتوانست از نشان دادن عکس العملی تند در برابر آن خودداری کند و آن را دخالت های متکبرانه اتحادیه اروپا خواند که قابل تحمل نیست.

به نظر این روزنامه مسئولان **جمهوری اسلامی** همچنان که تاکنون انجام داده اند با بی اعتنائی به خواست های دیگران مطمئن باشند که موفق نیز خواهند شد و ملت ایران مسئولان خود را برای مقاومت در برابر دشمنان یاری می نماید و در این راه خم به ابرو نمیآورد. **اعتماد** در صدر اخبار خود از سفر وزیران خارجه بریتانیا، آلمان و فرانسه به تهران خبر داده و نوشته این دیدار که در روزهای پایانی مهلت شورای حکام صورت می پذیرد نشانه تلاش اروپا برای جلوگیری از حوادث مشابه عراق و افغانستان در ایران هستند.

یاس نو نوشته سفر وزیران خارجه مهم اروپا که به دنبال نامه سه ماه قبل آنان به رییس جمهور ایران رخ می دهد که حاوی پیشنهادهای قابل تاملی در زمینه فعالیت های هسته ای ایران است که متاسفانه در زمان خود ندیده گذاشته شد. به نظر نویسندگان مقاله احیای فرصت ها در آن هنگام سردرگمی های دستگاه دیپلماسی و موضع گیری های تند و تهاجمی برخی غیرمسئولان اروپا را به سمتی سوق داد که در تشدید فشار بر ایران با آمریکا همصدا شوند.

در ادامه واکنش ها درباره اهدای جایزه صلح نوبل به خانم شیرین عبادی روزنامه های محافظه کار همچنان مخالفت های خود را با استناد به گفته های رییس جمهورخاتمی بیان می دارند و از دیگران می خواهند که همصدا با محمد خاتمی این جایزه را عملی توطئه آمیز و سیاسی به حساب آورند. **آفتاب بزد** در گزارشی به نقل از عزت الله سجادی در اشاره به کسانی که از رییس جمهور به خاطر اظهار نظر منفی وی درباره اهدای جایزه نوبل به شیرین عبادی انتقاد می کنند نوشته است انتقاد از آقای خاتمی حاکی از سطح انتظارها و مطالبات روز افزون جامعه است.

شرق تنها روزنامه ای است که نامه احسان نراقی را به رییس جمهور چاپ کرده که در آن از وی خواسته شده که تا دیر نشده خود به تصحیح گفته هایش در مخالفت با جایزه صلح نوبل بپردازد. **رسالت** از واکنش های تند و مخالفت آمیز امامان جمعه شهرهای مختلف کشور علیه اهدای جایزه نوبل به شیرین عبادی خبر داده و از زبان آنان نوشته که این توطئه جدید قدرت های جهانی علیه جمهوری اسلامی است.

به نوشته **حیات نو** در پایان نماز جمعه قم بیانیه ای منتشر شده علیه نمایندگان مجلس که از خانم عبادی تجلیل کرده اند که در آن آمده است جای تعجب دارد که نمایندگان به تجلیل از این حرکت موزبانه بپردازند و از این ابتذال تجلیل کنند.

انتخاب در مقاله ای نوشته افراد مسلمان نمی دانند در برابر اهدای جایزه صلح نوبل به خانم شیرین عبادی چه کنند از سوئی از این که یک زن ایرانی به این افتخار دست یافته خوش حالیم و از سوی دیگر نمی توانیم نگران نباشیم که بخش اصلی فعالیت های وی متوجه ایران است. به نظر علی شکوهی نویسنده **انتخاب** یکی از دلایل دادن جایزه صلح به خانم عبادی به برخورد دستگاه قضاییه با او بر می گردد که اگر چنان نمی کردند این ها هم چنین پاسخی نمی دادند، انتقادهای خانم عبادی از وضعیت فلسطینی ها غرور آفرین است اما مگر می شود اعتراض ها و انتقادهای او از جمهوری اسلامی را ندیده گرفت.

یاس نو در کاریکاتوری جامعه ایرانی را به مجسمه سازی تشبیه کرده است که در حال ساختن مجسمه کبوتر صلح است و در همین حال زنی با روسری رفته و آن مجسمه ناتمام را می بوسد. با انتشار نظر سخنگوی قوه قضاییه که از برگزاری دادگاهی غیرعلنی برای متهمان ملی - مذهبی خبر داده و گفته بود که احکام آن ها هم صادر شده است به نوشته **یاس نو** خانواده متهمان و وکیلان مدافع آنها به اعتراض برخاسته و تشکیل دادگاه غیرعلنی را غیرقانونی خوانده اند.

به نوشته **شرق** در چهارمین روز تحصن خانواده عباس عبدی در برابر دفتر سازمان ملل در تهران که برای اعتراض به زندانی کردن این روزنامه نگار و فعال سیاسی صورت پذیرفته **یاس نو** از زبان مریم عبدی نوشته که مردم با آنها همدردی می کنند.

واکنش دیگری که سخنان تازه غلامحسین الهام برانگیخته مربوط به گفته او درباره ملاقات نمایندگان رییس جمهور و وزیران کابینه با عباس عیدی است که به نوشته **یاس نو** محسن میردامادی آن را کذب خوانده و گفته هیچ یک از وزیران و نماینده آقای خاتمی با عیدی ملاقاتی نکرده اند. روزنامه های مختلف اول هفته اخبار محدودی از کنگره جبهه مشارکت منتشر کرده و به ویژه سخنان محمد رضا خاتمی را با احتیاط و خلاصه چاپ کرده اند و **شرق** نوشته که انعکاس ده در صد گفته های دبیرکل جبهه مشارکت میسر است.

به گزارش حسین رضوی در **شرق**، محمد عطریانفر عضو کارگزاران سازندگی گفته است به خود خاتمی هم گفته که انتحاری رفتی.

محمدجواد روح در تحلیلی در **شرق** با اشاره به سیاست های تازه جبهه مشارکت نوشته این حزب پس از آنکه در پیشبرد برنامه های خود در حاکمیت ناکام ماند و پایگاه اجتماعی خود را نیز رو به افول یافت، مسیر دیگری را برگزید که همان قرار گرفتن در حوزه اپوزیسیون است.

کیهان در سرمقاله خود به انتقاد از کنگره جبهه مشارکت و گفته های دبیرکل این حزب پرداخته و نوشته آنها نبوغ به خرج داده و چالش ها را به سمت ولایت فقیه برده و از آن انتقاد کرده اند ولی آن قدر تسلط بر اندیشه و حکم صواب نداشته اند که این گزافه گوئی را مصادف نکنند با زمانی که در گوشه ای از این خاک پاک زنجان، مردمانی طوفان محبت و ولایت به پا کرده اند.

محمد ایمانی در سرمقاله **کیهان** نوشته مضحک است آن که همین ها مسئله مملکت را، ولایت و رهبری و قانون اساسی معرفی می کنند و با غربی ها دل بگیرند و قلوه بدهند و قرار و مدار پنهان بگذارند که شما به بهانه همین پروتکل الحاقی و حقوق بشر به ایران فشار بیاورید، بقیه کار استحاله جمهوری اسلامی با ما!

کیهان خبر داده که در پی تک خوانی یک زن خواننده در مراسم بزرگداشت روز حافظ در حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، استاندار فارس و دیگر مسئولان اجرایی شیراز، امام جمعه این شهر ضمن انتقاد از برگزاری چنین مراسم مبتذلی گفت: حضور مسئولان در جلسه آوازخوانی زنان به معنای حلال بودن آن نیست.

شرق خبر داده که اخلال گرانی که با موتور سیکلت و پیاده سعی داشتند مانع برگزاری کنسرت آواز پری زنگنه در اهواز شوند با اقدام فرماندار و نیروی انتظامی این شهر جمع آوری شدند. به نوشته **شرق** با دخالت نیروهای پلیس دومین کنسرت پری زنگنه که به دعوت مؤسسه خیریه دست های سبز در اهواز برپا شده بود بدون هیچ درگیری برگزار شد.

مقایسه وضعیت کنونی و قبل از انقلاب زنان ایران توسط اکونومیست

بی بی سی - شنبه 26 مهر 1382 - 18 اکتبر 2003

هفته نامه بریتانیایی اکونومیست در شماره اخیر خود مقاله مفصلی را به تشریح و تحلیل اوضاع جاری زنان در ایران اختصاص داده است.

اکونومیست در این مقاله تحت عنوان "محروم از حیثیت و برابری" از جمله به مقایسه وضعیت زنان امروز با دوره قبل از انقلاب می پردازد و آن را وخیمتر از گذشته ترسیم می کند.

این نشریه مقاله خود را با معرفی مختصر شیرین عبادی، برنده ایرانی جایزه صلح نوبل سال جاری آغاز می کند و می نویسد: "شیرین عبادی از آن زنان جسور، سرسخت و در علم حقوق اسلامی و غربی استادی است که تشکیلات محافظه کار ایران تحمل او را ندارد."

اما به نوشته اکونومیست هرچند ممکن است شهرت خانم عبادی پس از بردن جایزه نوبل او را از تکرار حبسهای کوتاه مدت، چنانچه در سال 2000 تجربه کرد، مصون بدارد اما نمی تواند او را از محدودیتها و مخاطراتی که کلیه زنان ایرانی را که برای حقوق خود تقلا می کنند آزار می دهد حراست کند.

به نوشته این نشریه، تابستان گذشته فصل بدی برای زنان جسور ایرانی بوده است:

زهرا کاظمی، خبرنگار عکاس در حبس به قتل رسیده است، مادر جوانی به خاطر قتل فردی که می گوید قصد تجاوز به او داشته به مرگ محکوم شده و قاضی گفته است شکل لباس پوشیدن این خانم "زمینه را برای تجاوز او آماده کرده بود"، چهار زن به خاطر ترویج اندیشه های جنجالی درباره زن در

اسلام به زندان تعلیقی و محکوم شده اند، شورای انتصابی نگهبان پایبندی کشور به معاهده 1981 سازمان ملل علیه تبعیض علیه زنان را وتو کرد و از همه بدتر، انبوه زنان ایران با بی اعتنایی به این موارد واکنش نشان داده اند.

به نوشته اکونومیست در دوران شاه، زنان حق رأی داشتند، تعدد زوجات در عمل غیرقانونی شده و قوانین طلاق براساس برابری زن و مرد تنظیم شده بود، تنها عیبی که به حکومت شاه می شد گرفت این بود که با توجه به فرهنگ عمومی بیش از حد به زنان آزادی می داد؛ زنان قشرهای مرفه با بیکنینی در استخر شیر شنا می کردند.

اکونومیست می نویسد: "انقلاب قول حیثیت و برابری به زنان داد اما با گذشت یک ربع قرن زنان از هر دو محرومند، جمهوری اسلامی ایران به جای دنبال کردن رویه قضایی انعطاف پذیری که شریعت اسلامی با آن سازگار است و خانم عبادی ترویج می کند، آنچه را فریده غیرت، وکیل پیشرو حقوق زنان "نسخه خشک استخوان" می خواند ترویج می کند."

این نشریه به قوانین ایران پس از انقلاب می پردازد که تعدد زوجات را احیا کرد، طلاق از سوی زنان را بدون رضایت شوهر تقریباً غیرممکن ساخت و زنان زناکار را به سنگسار محکوم کرد و می افزاید سر کردن روسری که مسافران خارجی بیش از هر چیز از آن احساس اهانت می کنند برای زن ایرانی ناخوشی جزئی به حساب می آید.

اکنونمیست در بخش دیگری از مقاله تحت عنوان "سالم، تحصیل کرده و رها شده" خاطرنشان می کند که زنان ایرانی باید برای دو چیز نسبت به جمهوری اسلامی سپاسگذار باشند: بهداشت و آموزش و می نویسد:

"در پی رشد شدید جمعیت در دهه 1980، برنامه ریزی برای خانواده نرخ باروری ملی را به دو فرزند کاهش داد، میانگین عمر زنان هفتادودو سال، یعنی دو سال بیش از مردان است. در سال 1975 نرخ بیسوادی زنان در نواحی روستایی نود درصد و در شهرها بیش از چهل و پنج درصد بود. اکنون میزان سواد در میان دختران پانزده تا بیست و چهار ساله به نود و هفت درصد رسیده است، سال گذشته، برای نخستین بار، شمار دانشجویان دختر در دانشگاههای دولتی بیش از شمار مردان بود." به نوشته این نشریه، علی رغم رشد تعداد زنان تحصیلکرده و با توجه به تورم پانزده درصدی، خانواده های زیادی نیستند که بتوانند با حقوق یک نفر زندگی کنند اما اقتصاد قادر به ایجاد اشتغال نیست تا این زنان را جذب کند.

آخرین ارقام موجود از سال 1999 نشان می داد که ده درصد زنان نیروی کار را تشکیل می دهند که به نسبت سه درصد کمتر از سال 1972 است.

با این حال، اکنونمیست اشاره می کند که بسیاری از زنان ایران از این مساله که در ایران بسیاری زنان تحصیلکرده ایرانی مجبور به خانه داری اند احساس ناراحتی و اهانت نمی کنند.

به گفته مهدیه غافلباشی که به اداره اتحادیه زنان فردا، سازمانی غیردولتی در شهر قزوین کمک می کند، "اکثریت زنان، دیدگاههای مادر بزرگها را که مرد باید نان آور و حافظ آنها باشد قبول دارند." به نوشته این نشریه، آگاهی از مساله زنان میان 350 هزار ساکن شهر قزوین مانند سایر مناطق استانی در مقابل تهران، تقریباً صفر است.

خانم غافلباشی می گوید اخیراً در نمایشگاهی که به منظور ترویج سازمانهای غیردولتی تازه برگزار شده بود زنان چنان واکنش نشان می دادند که گویی اهمیت موضوع را درک نمی کنند: "اگر پولی توی آن نباشد، آنها نکته را درک نمی کنند."

با این حال او اصرار می ورزد که "جریانی تاریخی" در ایران به راه افتاده است.

اکنونمیست می افزاید در استان قزوین ده دانشگاه هست که یک میلیون دانشجو دارد و این دانشگاهها محیطی منحصری به فرد برای اختلاط دختر و پسر فراهم کرده است، آن زمان که پرده ای دانشجویان مرد و زن را از هم جدا می کرد گذشته است، اکنون جوانان قزوینی دانشگاهها را براساس تحملی که نسبت به اختلاط زن و مرد نشان می دهند ارزیابی می کنند.

اکنونمیست می نویسد اما همین آزادیهای جزئی تأثیری تکان دهنده دارد، خانم غافلباشی می گوید امروزه خیلی دخترها در استانهای ایران با پسرهایی که خود انتخاب کرده اند ازدواج می کنند نه آنهایی که والدین خواسته اند، به گفته وی، یک دهه قبل این پدیده ناشناخته بود:

"با این حال برخی والدین احساس خطر می کنند، در واقعه ای دردناک، پدرش شیرازی دخترش را از تحصیل در مقطع کارشناسی که در آن قبول شده بود منع کرد و دختر خود را به آتش کشید."

اکنونمیست در بخش بعدی مقاله خود تحت عنوان "فوتبال سیاسی" می نویسد مساله زنان نیز مانند بسیاری دیگر از مسائل کشور به فوتبالی میان اصلاح طلبان به رهبری آقای خاتمی که البته خود دستاور خانم عبادی را در بردن جایزه نوبل ناچیز شمرد، و مخالفان محافظه کار او بدل شده است: "اما با گذشت شش سال از روی کار آمدن آقای خاتمی با کمک آرای تکان دهنده زنان، برخی زنان حتی در مجلس شورای اسلامی مطمئنند که اصلاح طلبان بیشتر به آرای زنان علاقه دارند تا حقوق آنها."

به گفته آنها، رئیس جمهور انتصاب هیچ زنی را در کابینه خود مناسب ندید، پیش از انقلاب دو زن در هیأت دولت حضور داشتند، جدی ترین دخالت آقای خاتمی به نمایندگی از زنان زمانی بود که اصرار ورزید قوه قضاییه حکم سنگسار برای زنانی که زنا کرده اند را متوقف کند که در این مورد هم انگیزه او ظاهراً میل به بهبود تصویر ایران در خارج از کشور بود.

به نوشته این نشریه، شادی صدر، روزنامه نگار زن ایرانی، دو گروهی را که برای حقوق زنان مبارزه می کنند از هم متمایز می داند.

به گفته او، اول کسانی اند که معتقدند اصلاحات حقوقی تدریجی براساس رویکردی روشنگرانه به رویه قضایی شیعه می تواند مشکلات زنان را حل کند.

خانم صدر، شیرین عبادی را که بر مطابقت ذاتی اسلام و حقوق بشر تأکید می کند را جزوی از این گروه می داند و گروه دوم را افراد رادیکالتری قلمداد می کند که "مشکل را نه چندان ناشی از قوانین و مقررات، بلکه ناشی از ساختار کلان حقوقی می دانند."

اکنونمیست سخن گفتن برای گروه دوم را مشکل می داند، چون "ابراز عقیده ممکن است آنها را به زندان بیاورد اما گروه اول که شامل اصلاح طلبان مجلس و آقای خاتمی است دستاورد چندانی حاصل نکرده اند."

به نوشته این نشریه، پیشروی مجلس شورای اسلامی پس از کشمکشهای سه گانه با شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلح نظام متوسط بوده است، از جمله پس از درگیری زیاد، سن بلوغ زن از نه سال به سیزده سال افزایش یافت، مهریه نیز اکنون با توجه به تورم محسوب می شود و دختران می توانند برای تحصیل در خارج از کشور بورس دریافت کنند.

اکنون میست می نویسد البته در این میان مجمع تشخیص مصلحت که نهادی پیشروتر به حساب می آید عمدتاً نظرات شورای نگهبان را منعکس می کند، از جمله با این نظر شورای نگهبان که شوهر باید کلیه حقوق سرپرستی کودکان را حفظ کند موافقت کرد.

این نشریه می افزاید در همین حال اصلاح طلبان سرگرم کمک به سازمانهای غیردولتی اند که اهداف بسیار رادیکالتری دنبال می کنند و از محبوبه عباسقلی زاده که به فعالان سازمانهای غیردولتی آموزش می دهد نقل می کند که طی چند سال گذشته یکصدوپنجاه زن در سازمانهای غیردولتی ایران سرگرم فعالیت شده اند.

خانم عباسقلی زاده می پذیرد که تبدیل شدن این نهادها به حامیان موثر حقوق زنان زمان می برد اما "این سازمانها راهی برای دختران ایرانی است تا هویت خود را معرفی و اظهار وجود کنند". به نوشته اکنون میست، سازمانهای غیردولتی در مقابل وحشت محافظه کاران از جامعه مدنی به شدت آسیب پذیرند و برای مثال، شورای شهر تازه تهران که تحت تسلط محافظه کاران است اخیراً خانم عباسقلی زاده و چندین سازمان غیردولتی را از ساختمانی که شورای قبلی اصلاح طلب به آنها اجاره داده بود بیرون رانده است.

اکنون میست در بخش بعدی این مقاله تحت عنوان "جامعه ترک خورده" اوضاع زنان ایرانی را تیره و روند تغییر اوضاع را کند می داند و می نویسد حتی اصلاح طلبان نیز برای به چالش گرفتن نگرش مردسالارانه رغبتی نشان نمی دهند.

شکوه نوابی نژاد، روانشناس خانواده در شمال تهران، این ترکها را در بیماران قشر متوسط مشاهده می کند؛ به گفته وی، خشونت خانوادگی، خیانت به زناشویی و ایدز، چند برابر شده است. به نوشته اکنون میست، فرسایش ارزشهای خانوادگی در ایران نیز تبعات مشابهی جوامع غربی پدید آورده است: یک سوم پیوندهای زناشویی به طلاق منجر می شود، درحالی که پانزده سال قبل طلاق امری نادر بود.

به نوشته این نشریه، با این حال قضاتی که با زنان خواهان طلاق همدردی نشان دهند انگشت شمارند. زنان برای تضمین موافقت شوهر با طلاق اغلب مجبور به گذشتن از مهریه می شوند. اکنون میست سپس ادامه می دهد که مشکلاتی مانند فحشا و اعتیاد در ایران بیداد می کند و علیرغم شفافیتی که در پی تلاش آقای خاتمی برای بحث در این زمینه ایجاد شده اما تا زمانی که این شفافیت با چاره جویی همراه نشود ترکهای پدید آمده بر تنه جامعه ایران عمیقتر خواهد شد. این هفته نامه می نویسد: "هیچ کس نمی داند چه تعداد زن روسپی در تهران هست، هرچند حضور آنها در گوشه کنار خیابانها حاکی است شمار آنها به دهها هزار نفر می رسد، در مورد یک موضوع نیز اتفاق نظر وجود دارد: اکثریت زنان خودفروش، دختران فراری از خانواده های فقیر و متلاشی شده اند و هر روز بر شمار آنها افزوده و از سن آنها کاسته می شود."

اکنون میست با اشاره به ناتوانی دولت در مقابله با این معضل به نقل از خسرو منصوریان، مدیر یکی از سازمانهای غیردولتی در تهران می نویسد حتی اگر دولت تلاش برای منصرف کردن روسپیها از خودفروشی را هماهنگ می کرد، باز هم شکست می خورد. وی می گوید: "چرا زن خودفروش حرفه ای نسبتاً پردرآمد را رها کند، درحالی که می داند فقر در انتظار اوست و جامعه نیز او را طرد کرده است؟"

اکنون میست در بخش پایانی مقاله خود تحت عنوان "در جستجوی الگو" با اشاره به اینکه الگوی رسمی دولت برای زنان، فاطمه زهرا، دختر پیامبر اسلام است می نویسد: "در این دوران سرگشته، دختر پیامبر برای جلب نظر زنان، بخصوص نوزده درصد زنان که ده تا بیست و پنج سال دارند با رقابت فشرده روبروست."

این نشریه افزوده است: "مجلس زنان اخیراً با آب و تاب به معرفی هیلاری کلینتون، همسر رئیس جمهور سابق آمریکا پرداخت، برخی دختران، مدونا را دوست دارند البته تا حدودی به خاطر اینکه موسیقی او ممنوع است، دو کارگردانی که نام آنها بیش از هرکس دیگر سر زبان هاست دو خواهر به نام مخملبافند، هنرپیشگان زیبا نیز فراوانند."

به نوشته اکنون میست، زنان ایران بشدت به دستاورد شیرین عبادی افتخار می کنند، هرچند خیلی از آنها به آرمانهای او بی تفاوتند.

این نشریه در ادامه می نویسد: "انتظار نداشته باشید خانم عبادی به الگوی زن ایرانی بدل شود، او علی رغم چشمه هایی از سنت شکنی، مثلاً زمانی که در خارج از کشور بدون روسری ظاهر می شود، همچنان پایبند اصلاح طلبی محتاطانه ای است که آقای خاتمی و پیروانش دنبال می کنند و بسیاری معتقدند که شکست خورده است، گروه کمشمار اما فزاینده ای از زنان ایرانی ساختار کلان حقوقی کشور را که خانم عبادی بدان پایبند است رد می کنند."

اکنون میست به علاقه روزافزونی در ایران می پردازد که در ایران به اشعار فروغ فرخزاد، شاعره ایرانی نشان داده می شود که می گفت تغییرات اجتماعی ایران به مفاهیمی مانند مذهب، اخلاقیات و عشق معنای تازه ای بخشیده است اما با گذشت چهل سال از دوران او، بیان چنین اظهاراتی می

توانند گوینده را راهی زندان کند ولی قضات جمهوری اسلامی نمی توانند انبوه زنان جوان ایرانی را از همدلی با این نگاه منع کنند.

کوناگون

آمار و ارقامی درباره سلاح های سبک

روزنامه شرق - یکشنبه 27 مهر 1382 - 19 اکتبر 2003

- سالانه 500 هزار نفر، یعنی حدود یک نفر در دقیقه، با سلاح های غیرسنگین کشته می شوند.
- 639 میلیون قبضه سلاح در دنیا وجود دارد که در بیش از 1135 شرکت اسلحه سازی در 98 کشور جهان تولید می شود.
- در ماه ژوئن 24 میلیون اسلحه در عراق وجود داشته است، یعنی به تعداد تمام زنان و مردان و کودکان این کشور. این سلاح ها با قیمت متوسط 10 دلار قابل خرید و فروش بوده اند.
- بیش از 59 درصد سلاح های سبک مالک خصوصی دارند، 38 درصد در اختیار نیروهای دولتی و 3 درصد آنها متعلق به پلیس است.
- حدود 8 میلیون قبضه سلاح در سال تولید می شود.
- بیش از 100 میلیون کلاشینکف تا کنون تولید شده است.
- 300 هزار کودک در درگیری های نقاط مختلف جهان می جنگند که از این تعداد 70 هزار پسر در ارتش ملی برمه خدمت می کنند.

صدام از ظهور تا سقوط

خسرو معتضد- روزنامه اعتماد - یکشنبه 27 مهر 1382 - 19 اکتبر 2003

پنج‌نامه میان وزرای خارجه دو کشور ردوبدل و قرار شد هفته‌بی دو پرواز زائران ایرانی را به عراق انتقال دهد.

آموزگار، وزیر امور اقتصادی و دارایی وقت، نیز به عراق سفر کرد و در مذاکراتی که با عراقی‌ها انجام می‌داد، هم‌تای او عزت ابراهیم‌الدوری تعیین شد.

دکتر شهیدزاده، عزت ابراهیم‌الدوری را حریفی مسلط به مسائل نفتی یافت، در حالی که از نظر وی آموزگار «که در افواه شایع بود وی از دولتمردان مطلع به امر سیاست و بویژه مسائل نفتی است، در جلسات بغداد و در حضور عزت ابراهیم‌عراقی، او را چنان درمانده و بی‌اختیار و تهی یافته که حقیقتاً مایه تعجب شد.» (شهیدزاده، همان کتاب ص 347)

با سفرهای دوجانبه و تشکیل کمیسیون‌های حل اختلاف، فعالیت‌های تبلیغاتی میان دو کشور تا حدود زیادی کاهش یافت و سرانجام تعطیل شد. به دستور صدام‌حسین، رادیوهای بلوشستان آزاد، عربستان آزاد! و رادیو صدای روحانیت مبارز و بخش فارسی رادیو بغداد که همه آنها برنامه‌های ضد رژیم شاه پخش می‌کردند، تعطیل شدند و بخش فارسی تنها به پخش اخبار عراق و گزارش‌هایی درباره اوضاع داخلی آن کشور و پخش موسیقی اکتفا کرد.

گویندگان دست چپی و یا وابسته به سازمان‌های چریکی ضد رژیم شاه، از تولید برنامه در رادیو کنار گذارده شدند و برنامه رادیو روحانیت مبارز نیز تعطیل شد.

رادیوهای عربی زبان و کردی زبان استان‌های مرزی ایران، از کردستان و آذربایجان غربی گرفته تا خوزستان، متقابلاً پخش تیزرهای ضد رژیم بعث را تعطیل کردند. (برنامه‌های کردی و عربی به پنج گویش مختلف کردی شمال، اورامی، کرمانجی و غیره از رادیوهای ارومیه، کرمانشاهان) با فرستنده 100 کیلوواتی قوی، ایلام، اهواز و نفت ملی آبادان پخش می‌شدند. تلویزیون‌های ارومیه، کرمانشاهان و اهواز و آبادان نیز در عراق تماشاگران فراوانی داشتند. گویندگان عراقی رادیوهای عربی زبان ایرانی که چند برادر اهل کربلا و از ایرانیان سالها مقیم عراق بودند، با فرستادن چند گوینده عرب‌زبان از اردن تقویت شدند و برنامه‌های عربی رادیوهای مرزی ایران تبلیغات شدید ضد رژیم بعثی به راه انداخته و بویژه بخش‌های کردی که با موسیقی کردی همراه بود، تأثیر خاصی در کردهای عراق به جای گذاشت.